

Hebreeën 6: 13 - 7: 3

Wie is die Melchisedek met wie Jezus in de brief aan de Hebreeën wordt vergeleken?

Welke prestatie heeft hij op zijn naam staan dat hij deze eer verdient?

En wat zegt de vergelijking met Jezus ons over Melchisedek?

En wat zegt deze vergelijking met Melchisedek ons over Jezus zelf?

We weten wat zijn naam Melchisedek betekent.

De twee Hebreeuwse woorden waaruit zijn naam bestaat, betekenen "*koning van de gerechtigheid*".

Ook wordt genoemd dat hij koning van de stad Salem is.

Salem is afgeleid van het bekende Hebreeuwse woord *sjaloom* dat vrede betekent.

Melchisedek is behalve een rechtvaardige koning van Salem ook een priester van de allerhoogste God.

In het gedeelte uit de Thora dat gisteren in de synagoge is gelezen wordt de ontmoeting tussen Abraham en Melchisedek beschreven.

Genesis 14 vertelt dat Abraham zijn neef Lot uit handen van een vijandige strijdmacht weet te redden.

Wanneer hij terugkeert, komen 2 koningen hem halverwege tegemoet.

De ene is die van de stad Sodom, de andere is koning Melchisedek.

De koning van Sodom komt met lege handen, maar Melchisedek gaat naar Abraham toe met brood en wijn, hier symbolen van gastvrijheid en vriendschap.

Als priester van God, de Allerhoogste spreekt hij een zegen over Abraham uit.

Daarna geeft Abraham een tiende van al het bezit dat hij tegelijkertijd met de redding van Lot verkregen heeft, aan koning Melchisedek.

En dat is alles, wat er van Melchisedek verteld wordt.

Zijn naam wordt buiten deze verzen in Genesis in het hele Eerste Testament nog één keer genoemd en dat is in Psalm 110.

Daar wordt gezegd, wat in Hebreeën wordt herhaald.

Melchisedek is priester voor eeuwig, priester voor altijd.

Van hem, van Melchizedek weten we nu, dat hij de rechtvaardige koning van de stad Salem is, de stad van de vrede en dat hij priester van de Allerhoogste God is.

Een Joods commentaar legt uit dat deze informatie twee dingen duidelijk maakt.

De allerhoogste God die door Melchisedek als priester gediend wordt, is een God van vrede.

De plaats waar deze God thuis is, Zijn domein dus, Zijn invloedssfeer, is een plaats van sjaloom, een plaats of domein waar wij vrede en redding vinden.

Het tweede is dat deze vrede beïnvloed en versterkt wordt door gerechtigheid. Of zelfs afhankelijk is van deze gerechtigheid.

Gerechtigheid omvat alle goede en rechtvaardige daden die mensen doen.

Vrede en gerechtigheid, gerechtigheid en vrede.

Over deze combinatie zegt het Joodse commentaar:

"Deze twee, gerechtigheid en vrede, vormen samen de essentie van de boodschap die het jodendom naar de mensheid wil brengen."

Deze boodschap gaat met Abraham mee de geschiedenis in,

trekt samen met Israël weg uit de slavernij en benauwdheid van Egypte en wordt door de lofzang van de psalmen en door de kritiek van de profeten met andere volken gedeeld.

Gerechtigheid en vrede is wat God wil en wat Hij verlangt voor Zijn volk en voor de mensheid.

Daarom is het niet genoeg om God alleen maar de Allerhoogste te noemen.

Een God die de Allerhoogste is, hoog boven ons in de hemel troont, voorbij de sterren een iets staat te zijn, zo'n God kijkt onbewogen en koel op ons neer.

Dat kunnen wij prima vinden, een God die ver van ons af staat, die voor ons een iets is geworden, we hoeven ons dan niet al te veel van Hem aan te trekken, maar God vindt het niet prima.

De zegen die Melchisedek over Abraham uitspreekt, legt ons uit waarom.

In deze zegen wordt God inderdaad de Allerhoogste genoemd: "*Gezegend zij Abraham door God, de Allerhoogste.*"

Maar Melchisedek, priester van deze God, weet dat met het woord *allerhoogste*, onvoldoende is gezegd.

Daarmee is namelijk nog niet over God gezegd wat Hem bijzonder maakt.

Want wezenlijk voor God is niet dat Hij de Allerhoogste is en hoger reikt dan mensen, engelen en goden.

Wezenlijk is dat Hij de Schepper van hemel en aarde is.

Het Hebreeuwse woord voor Schepper zouden we hier ook kunnen vertalen met Eigenaar, Bezitter of Meester.

God de Allerhoogste is de Eigenaar van hemel en aarde.

Van Hem zijn ze, de hemel en de aarde.

In Jesaja lezen we: *Dit zegt de Heer die de hemel geschapen heeft –*

Hij is God! -, die de aarde gemaakt en gevormd heeft en die haar heeft gegrondvest – en niet als chaos schiep Hij de aarde, maar om te bewonen heeft Hij haar gevormd: Ik ben de Heer er is geen ander.

Het weinige dat we van Melchisedek kunnen weten, weten we nu.

Hij is koning van Salem en priester van de Allerhoogste God die de Maker en Meester van de schepping is, de Heer van hemel en aarde.

Zijn naam Melchisedek is verbonden met daden van gerechtigheid en zijn heerschappij staat in dienst van de vrede.

Gerechtigheid en vrede, die door dat Joodse commentaar worden aangewezen als de twee begrippen die samen de essentie vormen van de boodschap die het Jodendom naar de mensheid brengt.

De boodschap is: Er is één God, Maker en Meester van de schepping, bij wie alle mensen vrede en redding kunnen vinden en die aan alle mensen vraagt om daden van gerechtigheid te doen. *Niet als chaos schiep Hij de aarde, maar om te bewonen heeft Hij haar gevormd.*

Gedacht wordt dat de schrijver van de brief aan de Hebreëen een Joodse christen is dat hij schrijft aan de Joodse christenen in een christelijke gemeenschap.

Misschien gaat het om de kerk van Rome.

De schrijver vergelijkt Jezus met Melchisedek, met deze koning en priester van de allerhoogste God.

Jezus is hogepriester voor eeuwig, zoals Melchisedek dat ook was.

In Psalm 110 wordt over de laatste gezegd: "*Hij is priester voor eeuwig, priester voor altijd.*"

De vergelijking tussen Jezus en Melchisedek wil ons iets duidelijk maken.

Ze wil zichtbaar maken, dat de vrede en redding die God ons geeft en de gerechtigheid en goedheid die God van ons vraagt nu in Jezus zijn aangekomen en verschenen.

De essentie van de boodschap die Abraham, Izaäk en Israël aan de mensheid brengen, komt in Jezus opnieuw aan het licht.

Wat het volk Israël dankzij zijn stamvader Abraham heeft gezien, wordt nu in Jezus aan de mensheid te zien gegeven, aan ons.

De mensheid, wij mensen, die altijd weer terugvallen in de chaos en verdeeldheid die we niet willen, maar die we over ons afroepen, wanneer we op eigen kompas varen en niet op dat van God, wij ontmoeten in Jezus de vrede en redding waarmee God voor ons de aarde bewoonbaar wil maken.

Jezus neemt ons mee op de verhoogde weg van Gods gerechtigheid die ons door het moeras van de chaos brengt.

We zijn op weg naar een andere toekomst die in het verschiet ligt.

Een toekomst waarop we kunnen hopen, lezen we in Hebreeën.

Jezus lijkt op Melchisedek die priester voor eeuwig is.

Zoals hij dat was, zo is Jezus hogepriester voor eeuwig.

Maar Jezus verschilt ook van deze Melchisedek.

Want nergens wordt van de laatste gezegd, dat hij deed, wat de eerste doet.

Jezus is de hogepriester die door het offer van Zijn lichaam ons voor eens en altijd geheiligd heeft.

Hij die Gods vrede en recht brengt, stierf aan het kruis door geweld en door onrecht.

Het geweld werd vertegenwoordigd door de Romeinse wreedheid en het onrecht door de schuldigverklaring van Hem die onschuldig was.

Met Zijn dood kwam er ook een eind aan alle dingen die Jezus op zich genomen had en die Hij voor ons droeg.

Het geweld, het onrecht, de zonde, het lijden, de dood, door het offer van Jezus ligt voor al deze dingen definitief het einde in het verschiet.

In Zijn opwekking heeft God Zijn offer aanvaard.

Daarom staan wij nu in het licht van Gods vrijheid.

Voor het geweld en het onrecht ligt het einde in het verschiet.

We hebben de vrijheid om op zoek gaan naar vrede en gerechtigheid voor anderen en voor onszelf.

Onze zonden verzinken in ons berouw en in Gods vergeving.

Aan ons lijden en aan onze dood hecht zich hoop vast, zoals een groene klimplant zich vasthecht aan de stam en takken van een dode boom.

De hoop op Jezus die *"al in het rijk van Gods vrede en redding is binnengegaan, ten behoeve van ons"*.

"Deze hoop", lezen we verder in Hebreeën, *"is als een betrouwbaar en zeker anker voor onze ziel."*

Ook het schip dat vastzit aan zijn anker zal, als de stormen komen en de golven woest en chaotisch worden, alle kanten worden opgeslingerd. Maar het zal niet met de stormen en stromen worden meegesleurd en op drift raken.

Het wordt vastgehouden door het anker dat is uitgeworpen.

Hoe chaotisch onze tijd ook is en hoe chaotisch ons leven ook kan zijn, we houden ons vast aan de hoop op wat ons in het verschiet ligt.

De gerechtigheid en vrede van God vormen onze toekomst en daarom vandaag onze toevlucht.

Volgen we Jezus, dan zijn we al een heel eind op weg naar deze toekomst.

"Gerechtigheid en vrede, brood en wijn." (NLB 973: 4)

Amen.